

vertil for hele Livet, og saa lade ham stige senere. Hidtil har man havt tvende Maader at skaffe Embedsmændene Forbedring i deres Indtægter paa, den ene simpeltvæk med stigende Tillæg som en Følge blot af Tjenestetiden, og hvilken findes, som bemærket, i alle Embedsklasser, den anden Maade ved Forfremmelse. Nu maa jeg være ganske enig med de ærede Talere, som derfor have udtalt sig, at Forfremmelse vistnok er et meget virksomere Middel end Alders- eller Anciennetets Tillæg, og naar der var Spørgsmaal om at undvære noget af dem, saa vilde jeg meget hellere lade ethvert Tillæg blot paa Grund af Ancienneteten falde bort, end have alle Statens Embeder støbt i een Form og alle Indtægter lige; thi da troer jeg, man vilde blive meget ilde betjent. Men jeg troer paa den anden Side ikke, at den Udfigt til Forfremmelse, som enhver Embedsmand har som Forholdene hidtil have været hos os, alene er saa tilstrækkelig, at man skulde kunne opgibe noget af de andre Hjælpemidler, man hidtil har behøvet og fremdeles vil behøve. At Alderstillegene have meget mindre Betydning for Amtsforvalterne end for Soldvæsenets Betjente, det vil jeg meget gjerne indrømme, men jeg troer rigtignok, at det væsentligst hidrører deraf, at Amtsforvalternes Antal er meget mindre, nemlig kun 32, medens Soldvæsenets Personale er langt større. Thi det er en Selvfølge, at jo flere der er i en Klasse, af desto større Betydning bliver det for dem, om de ved at blive staaende i denne Klasse alligevel kunne oprykke til en højere Indtægt. — Jeg vil ingenlunde misfjende, at Legislaturen kan udøve endel Indflydelse ved sin indirecte Kritik, ogsaa hvad Embedsbefættelser angaaer; men det maa rigtignok forudsættes, at Ministrene drive det meget vidt med deres Nepotisme. Naar jeg skal støtte mig til andre Landes Erfaring — og det er vist det Fornuftigste i dette Tilfælde, da vi i denne Henseende ingen Erfaring have — vil man i Almindelighed finde, at den Omstændighed, om et Ministerium har havt Majoriteten eller ikke, har været afhængig af ganske andre Omstændigheder, end hvorledes det har besat Embederne i den forløbne Tid, siden Legislaturen sidst var samlet, og der

kunde maaskee nævnes Exempler paa, hvorledes et Ministerium i en Række af Aar har havt Majoriteten tiltrods for betydelige Misbrug, der ere skete med Hensyn til Embedsbefættelser. — Der er slet ingen Inconsequents i mine Uttringer om, at Legislaturen ikke kan, hvad dette Forhold angaaer, udøve tilstrækkelig Indflydelse til at forebygge Misbrug, imedens jeg ved Pensionssagen yttrede mig i modsat Retning. Thi der var der simpeltvæk Spørgsmaal om, at Ministeriets Misbrug ved Pensionsbetillinger skulde kunne gaae ud paa at foranledige Statskassen en Udgift, og saasnart der er Spørgsmaal om, at Misbrug udtrykte sig i Form af en Meerudgift, saa er det vist, at Legislaturens Indflydelse er af større Betydning. Men, saalænge det ikke kommer til at koste Statskassen Noget, troer jeg, at denne Kritik efter andre Landes Erfaring viser sig at være af megen ringe Betydning. Sluttelig kan jeg forstikke den ærede Viceformand om, at Forslaget om Alderstillæg er aldeles ikke undfanget paa Følelsens Gebeet. Det er netop Erfaringen om Fordelen af, at Embedsmændene kunne, ved at opfylde deres Stats tjeneste dueligt og godt, uden just enten at søge eller føle sig værdige til Forfremmelse, alligevel faae deres Aar forbedrede, der har fremaldt dette Forslag, og ikke nogen Tendents efter at fremsætte Noget, der kunde see humant ud, uden i Gjærningen at have nogen væsentlig Indflydelse til Fordeel for Stats tjenesten.

Rierkegaard: Den høitærede Finantsminister tilfsendegav i det Foredrag, hvormed han indledede Forhandlingerne idag, at der i den foreliggende Lov var taget Hensyn til et dobbelt Forhold, nemlig mellem de Embedsmænd indbyrdes, som horte til den Klasse, hvorom her er Tale, og til Forholdet mellem dem og andre Embedsmænd, s. Ex. Soldvæsenets og saa fremdeles. Og det var visstlig meget instructivt for Folk som mig, der stærkt kan trænge til noget Instructivt paa dette Gebeet. Men jeg savnede allerede da i den høitærede Finantsministers Foredrag, og har ikke siden hørt, en endnu vigtigere Meddelelse, nemlig om, hvorledes dette Forslag vil stille sig til Danmarks Finantsfer nu og i Fremtiden, til det, som Folket nu er istand til og skal fremde-